

И сѣка произнесена дума раздражише жлъчката на египтянина, който забравяше и разстроено си още здравье и странното лице къмъ което говоряше и друго не мисляше освѣн яростното чувство на отмъстваньето си и съ голѣми и отчаянны раскрасчи сповесе насамъ натамъ въ адската тѣзи пещера.

— Ты поменж Главка, могущеотвенный учителю, извика стреснято въщница като чу туй име и очитъ ѝ блъснѣхъ като молнія, като на челоуѣкъ който самоволво или по принужденіе е оставилъ челоуѣческото общество, но пази пламенно мщеніе за укорузынѣтъ.

— Да, Главкъ са нарича, но защо ти трѣба името? вѣтрѣ въ три дни покамъ да го махнешъ отъ списъка на живѣтъ!

— Слушай ма, рече въщницата като помисли малко слѣдъ послѣднитѣ думы на Арбака. Послушайма, азъ съмъ твоє твореніе, твоя робыня, съжели ма. Ако измажж момата и ѝ дамъ отровата която ще затрѣе Главка азъ тосъ часъ ще бѣдж открыта; мъртытъ сѣкоги иматъ отмъстителѣ. И особенно, страшный учителю, ако та е видѣлъ нѣкой когато ты влѣзи въ пещерата, ако е извѣстна умразата ти къмъ Главка, тогази само твоята наука може да та отрѣе.

А! извика египтянинѣтъ оплашенъ, защото, въ доказателство на заслѣпваньето въ което страститѣ увличатъ и найумнитѣ, той тогасъ едва разумѣ, при спчкѣи си разждителенъ и лукавъ умъ, голѣмата опасность на които са излага оизи който прибѣгва на такъвыи отмъстителны средства.

— А пакъ, продължаваше въщницата, ако пакѣсто едно либиче което зведнажъ преспча кръвообръщаньето въ челоуѣка, дамъ едно питіе което да расклати, да помрачи ума, щото оизи който ще го испіе да стане неспособенъ за обыкновеннитѣ служенія на живота да са обърне на едно твореніе презрѣно, лишено отъ сѣкакъвъ разждѣкъ и умъ, и чувствата му да сж едны орждія само на безуміето, да е въздрѣлыя си възраст дѣте, тогасъ но са ли испілыя мщеніетоти? чрезъ туй средство не постигашъ ли пакъ цѣльта си?

Браво въщнице не вече послушница, но сестра, но равна съ Арбака! О, колко остроуміето на жената е и въ отмъстваньето по тѣнко отъ онуй на мъжѣтъ! О, колко тѣзи мъка е по страшна и отъ смъртъта.

— Освѣн туй, рече проклетата въщница като са гордѣваше съ гнусното си изнамѣрванье, по този начинъ опасностьта е ничтожна. Хиляды сж причинитѣ на безумьството, и никѣи ке са гржиж да по-